

skulde være et vist Slægtskab mellem Forfatningsloven, at det var Kjernen af vor Grundlov, som vi skulle gjenfinde i vor nye Fællesforfatning, at den Grundvold, man byggede paa, skulde blive eens, omend den Bygning, man opførte derpaa, blev forskjellig.

Det blev dernæst yttret af den høitagtede Kultusminister, at jeg havde Uret, naar jeg sagde, at Ordene i en saadan Adresse ifølge deres Natur maatte være ubestemte; den høitagtede Kultusminister sagde: Nei, de ere netop meget bestemte. Men det forekommer mig, at det ikke er rigtigt, naar jeg taler — hvad der er ganske tydeligt — om det Ubestemte i Indholdet, at saa den høitagtede Kultusminister taler om det Ubestemte i Omfanget. Det er ganske vist, at Ordene ere bestemte i Omfanget, men det er ligesaa sikkert, at ethvert saadant Udtryk, som f. Ex. „sand konstitutionel og virkelig repræsentativ Forfatning“, ere — det er indrømmet fra alle Sider — ubestemte; vi have jo her i denne Sal hørt høist forskjellige Meninger om, hvad der derved skal forståes. Det er ogsaa blevet bemærket, at det var en Undtagelse, et enkelt Tilfælde, hvori den høitagtede Kultusminister som daværende Ordfører havde talt om Ubestemtheden; ja, det er ganske vist en Undtagelse, men i modsat Retning. Tingene er nemlig den, at naar man ikke vilde skrive en heel ny Forfatningslov og sige, saaledes maae vi have det, saa kunde man ikke udtale ganske bestemt og sikkert, hvad man forstod ved en constitutionel og repræsentativ Grundvold, fordi Spørgsmaalet angik Forhold, hvorom der ikke kunde siges noget Bestemt, medmindre man kunde blive enig derom, og derfor var det netop om en Undtagelse, hvori Bestemthed kunde udtrykkes, at den høitagtede Ordfører fremhævede, at der dog ikke var sat Noget bestemt. Iøvrigt, dersom ethvert Ord skal være saa nøjagtigt og saa bestemt, at det kun kan forståes paa een Maade, maa jeg bede denne Opfattelse anvendt paa Ordene den constitutionelle og den repræsentative.

Endelig var der Spørgsmaal om Forøgelse af de Folkevalgte. Jeg vil dog henstille til den høitagtede Kultusminister, om jeg ikke ud-

trykkelig talte om Adressen og det til den knyttede Program; det var mine Ord eller dog noget lignende, idet jeg talte om disse 2 Sager i Forbindelse med hinanden. Jeg vil imidlertid slet ikke lægge videre Vægt derpaa, da det vilde være en temmelig unyttig Strid, forsaavidt den ærede Kultusminister udtrykkelig har erklæret i sit Foredrag, at han selv havde den Mening, at en Forrykkelse af Forholdet skulde skee ved en Forøgelse af de Folkevalgte, men under alle Omstændigheder staaer det i Programmet, og dermed er Sagen i Realiteten afgjort. Det er nu igjen blevet fremhævet af den ærede sidste Taler, der sidder bagved mig (Ballentin), at det ikke staaer i Adressen; jo, jeg troer, at man kan føre et apodictisk Beviis for, at det staaer der, og jeg skal tillade mig at føre det. Der staaer i Adressen, at „det kongevalgte Element ikke maa gives en usforholdsmæssig Styrke“, og man gif altsaa ud fra, uagtet man ikke nævnte det, at Forordningen af 26de Juli havde givet det kongevalgte Element en usforholdsmæssig Styrke, og dette Forhold skulde forandres. Nu kunde dette kun skee paa een af to Maader, enten derved, at man indskrænkede Antallet af de Kongevalgte, eller maaskee ogsaa udelukkede dem aldeles, eller paa den anden Side forøgede Antallet af de Folkevalgte. Den indskrænkende Fremgangsmaade kan, som allerede tildeels antydet, igjen være to Slags, enten tager man en Deel af disse Kongevalgte udaf Rigsraadet, eller man, som der blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at det havde været Tale om, reent udfylder dem og sætter dem i et Kammer for sig. Nu vil jeg mene, at de Fleste, og ogsaa den høitagtede Kultusminister, ville give mig Ret i, at Ingen har tænkt paa at indskrænke Antallet af Rigsraaderne saaledes, at man kun vilde beholde nogle af de 20 Kongevalgte, og sende de andre hjem, den Forudsætning maa man vist lade fare. Der bliver da kun den anden tilbage, den nemlig, at man skulde sætte dem ind i et andet Kammer for sig, eller ogsaa reent udelukke dem; men naar der i Adressen er Tale om et Forhold mellem Kongevalgte og Folkevalgte, saa maa der være Kongevalgte; thi